

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Cudberto ep[iscop]o. Cap[itulum]. ccxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

De sancto Archypo discipulo. Cap. cccij.

Archypus discipul⁹
apostoli pauli fuit. Cuius comiti-
onis sui ides apostolus meminit
scribens colofcensib⁹ ad col. quar-
to. Qui ab eodem apostolo ibide
predicationis gratia dimissus: post coplerum
eius ministerium perrexit ad dñm. xij. kalen.
aprilis: vt hieronymus in martylogio testatur.

De sancto Eudberto epō. Cap. cccij.

Eudbertus eps: vt

Eudbertus eps: vt
dicit beda quarto libro hysto-
rie anglorū vir sanctus et vene-
rabilis in insula modica q̄ ap-
pellatur pharnes: et ab ecclesia
lyndisarcensis nouē milibus
passuū distat in oceano vitam solitariam pluri-
bus annis duxit. Fuit autem primo monachus
monasterij melros: quod in ripa nudi fluminis
positum est: sub abbate etha: cuius et post mor-
tem successor extitit. Inde ad curiam lyndisar-
censis monasterij vocatus ibidem diutius man-
sit. Deuenit post hec ad insulā pharnesem omni
cultu et habitatore desertā cupiens solitariam
ducere vitam. A qua et plures infestationes de-
monum expulit: et fontem vsuū fratribus suis
de terra pduxit: qui sibi vsq̄ in p̄sens scaturit:
sibiq̄ edificato nouo cenobio cōgregationi ana-
choritarū pluribus annis presuit. Deinde post
mortē theodori lyndisarcensis archiepi quāuis
satis restitisset: archiepiscopus ordinat. In qua se-
de verbo semper et exemplo populum instanter
docuit: et miraculorū signis vitam incitram du-
xit. Post hec autem quia obitū suum de pro-
ximo futurum diuina reuelatione prenouerat:
ad monasterium suum rediit: vitæ residuū ibide
consummare desiderans. Ubi dum quidam sanc-
tus presbyter herbertus eius intimus ipsum
visitasset. Eudbertusq̄ ei suum transitum pre-
dixisset: rogauit eum instantius presbyter: vt
yna secum sibi occubere liceret. Qui oratione
facta sibi a domino quod poposcerat: impetra-
tum nunciauit. Reuersus itaq̄ ad ecclesiā suā
herbertus anno integro ante obitū sancti viri
languore detentus die et hora qua ille obiit: et
hic ex hoc seculo transmigravit: scilicet decimo
tertio kalendas aprilis. Cuius corpus ad ec-
clesiam lyndisarcensem delatum: et in solo se-
pultum est. Eum autem post annos vndecim le-
uaretur: vt supra pauimentū honorabilius loca-
retur: integrū et omnino incorruptus repertum
est: et vestes quib⁹ indutus fuerat: illibate nul-
la vetustate consumpte. Qui successit sanctus
eadebertus sanctitate clarus: qui decedens in
eodē tumulto cum sancto Eudberto positus est:
vbi ambo requiescunt miraculis prepoliores.

De sancto Tulpbrantio epō. Cap. cccij.

Tertius

Vulfbranti⁹ seno

Vulfbranti⁹ seno
neñ. episcopus successor: laber-
ri ex territorio vastines. incluy⁹
fuit in aula regis Dagoberti et
filiij eius ludouici patre milite
noberto progenitus. Qui pri-
mus a christo admonitus assumpris secū a san-
cto ausberto tunc rothomagen. epō quibusdam
socijs de monasterio fontanelle genti frironuz
christi euangelij predicauit. Cum autē per
mare nauigās in nauī celebraret: et patenā of-
ferre veller: de manu diaconi casu patena pla-
bis: et in mare demergit. Sed orante sancto pa-
tena in manu diaconi diuinitus reponit. Dū
autē saxontibus predicaret: die quadā iuuenem
laqueo appēsūm reperit: quē illi forte eleger-
ent: et more sue gētilitatis suspensum demo-
nijs imolare volebāt. Quē illico scīs sola ora-
tione dirupto laqueo: et ipō illeso cadere a mo-
te eripuit: et tali miraculo multos ad fidem cō-
uertit. Cum autē filiū ducis rathboldi bapti-
zasser: et abts iduisset: ille subito exiraui: qd̄
episcopus idcirco a deo obtinuit: ne iuuenis a
patre gentili ad culturam idoloz reduceretur.
Completa hō pdicatione sua post annos quiq̄
reuersus ad ecclesiam suā ep̄atuū resignauit. Et
ordinato sibi successore gerico: i monasterio fon-
tanelle monachus fact⁹: vitā in sanctis opibus
cōsumauit anno dñi. cccccxi. xij. kal. aplis.
Sepultusq̄ est iuxta sanctū vandegisillum.

De sancto Benedicto abbate et
confessoze. Cap. cccij.

Benedict⁹

Benedict⁹
abbas cui⁹ vitam
gregorius. ij. dia-
log. scribit ex nur-
sia prouincia: claris parētis
bus ortus. Cum rome libe-
ralibus studijs tradit⁹ eēt:
in ipsa infantia mūdum des-
seruit et desertum petere de-
creuit. Quem nutritrix eius
ipsum tenere diligens vsq̄ ad locum qui effide
dicif secuta est: vbi dum ad purgandū triticum
capisterij muruo accepisset: illud cadēs in ter-
ram fractū fuisse. Benedictus nutritrici flenti cō-
passus capisterij partes accepit: et oratione sus-
sa ipz reintegravit. Post hec nutritricē fugtēs in
locum qui sublacus dicitur deuenit: vbi trīcento
hominibus cunctis excepto romano monacho
icognitus māst: qui ei necessaria ministrabat.
Et cū ad specū ipsius iter nō esset: panē in fune
ligatū ei deponebat: in quo et tintinabulū liga-
uerat: vt ad eius fontē benedictus panes sibi
delatum audiret. Sed diabolu ex inuidia pro-
fecto lapide tintinabulum fregit: nisi hominū
tū romanus sancto ministrare aliter non desit.